

Rjedlerne ikke ville være saa overordentlig længe; men at der dernæst er Exempler paa, at Skibe med Høi- og Lavtryk have havt deres Rjedler i en meget anstændig Tid, er Noget, vi kunne faae at vide paa Delogsbærftet. Det falder mig netop ind, at jeg forleden saae, at Corvetten Dagmars Rjedler endnu ikke trænge til Reparation, skjøndt de bleve satte ind i 1862. Jeg indseer nu ikke, hvorledes det skaffels „Hyen“ skulde efter 2 à 3 Aars Forløb kunne behøve nye Rjedler. Rjedlernes Varighed berøve imidlertid, som sagt, paa, om man bruger dem meget eller lidt, og naar man fortæller os, at det har vist sig, at Høi- og Lavtryksrjedler være kortere end andre, saa er dette for dristigt; det vil jeg for mit Bedkommende bestemt modsiges og ikke tillade, at Anmærkningerne komme med den Slags Fortællinger, uden at have det allermindste at støtte sig til. — Jeg kan ikke lade være at anerkende den lille, men gode Forholdsregel, der er truffet med Hensyn til Udbæringen og Opstillingen af Breve paa Landet. Derjom vi nu havde Post- og Telegraphcontoirer forenede under Et, vilde det gaae af sig selv, at der blev udsendt og modtaget af Postbudet de Telegrammer, som den Kreds, hvori han bevæger sig, maatte ønske at faae befordrede; men jeg antager, at dette endnu vil kunne lade sig gjøre, da det jo uægtelig haade er af Interesse for Publicum at kunne affende sine Telegrammer, uden just at skulle fende dem en lang Vej, og det tilige, efter hvad jeg antager, vil formere Indtægterne af Telegraphvæsenet.

Berg: Hvad Endringsforslaget under Nr. 12 angaaer, da har jeg hverken kunnet tiltræde Fleertallets Motivering eller selve Forslaget; dog er det ikke mit Ønske, at Folkestinget skulde forkaste Endringsforslaget. Jeg har kun villet reservere mig min Stilling ligeoverfor dette Spørgsmaal. Det kan ikke siges, at Finantsudvalget har forlangt noget Saa-dant, som det, der her foreslaaes os. Oprindeligt var Sagen i samme Skikkelse til Forhandling i Finantsudvalget ifjor, men inden Betænkningen afgaves, fremkom der en Forestilling mod Sagen fra Postbestyrelsen gennem Finantsministeriet, og dette bevægede Finants-

udvalget til meget at modificere sin foreløbige Udtalelse om denne Sag, og naar de Herrer ville see i Tillæg B. for ifjor Side 499, saa ville de finde, at man kun har udtalt sig for Sagen i Almindelighed, at det muligt var heldigt at træde i Forbindelse med den private Foretagelsesaaand, men ingenlunde har henviist til bestemte Tilfælde eller udtalt sig om de Former, hvorunder dette skulde skee. Hvis dette var skeet dengang, saa maatte jeg, efter det Indtryk, som Postbestyrelsens Indvendinger mod Sagen gjorde paa mig dengang, dog have foreslaaet en anden Motivering for mit Bedkommende. At ganske enkelte Udtalelser under Sagens anden Behandling gif i den først antydede Retning, skal jeg gjerne indrømme, men Udvalget kan ikke høre Ansvarret for, hvad et enkelt Medlem under en Sags Behandling finder sig foranlediget til at udtale, saameget mindre, som den høitærede Finantsminister udtrykkelig erklærede, at han ikke accepterede disse Udtalelser. Selv om imidlertid det, Forslaget gaaer ud paa, i og for sig i Realiteten er rigtigt, vilde det dog have forekommet mig hensigtsmæssigere, at en saadan Dverenskønst var indgaaet fra 1ste April af, altsaa 3 Maanedere senere, saaledes at Finantsministeren altsaa kunde have Bevilling ordinairt paa Finantsloven, inden Sagen bragtes til Udførelse, istedetfor at man nu ligesom stiller Sagen saaledes, at vi paa en Maade mere tvinges til at sige: Ja, ifølge Forholdene. Der havde ikke været Stort tabt ved denne Udsættelse i 3 Maanedere, og saa kunde vi have faaet en Forhandling uden andre tvingende Hensyn, uden at være bundne i vore Bestemmelser, hvad vi jo forresten ganske vist heller ikke ere nu, da Contracten kun kan være affluttet under Forbehold af Bevilling. Istedetfor i den Grad at benytte den private Foretagelsesaaand, kunde jeg have ønsket, at den høitærede Finantsminister kunde have sat mere Bevægkraft, eller hvad jeg skal kalde det, ind i Postbestyrelsen, saaledes at den fra Dverst af og ud i alle sine Forgreninger i Landet kunde have taget sig mere af Befolkningens Duffer og Tarv i den omhandlede Retning, end den hidtil har gjort; jeg troer, at de Veløb, der i denne Henseende